

καταστάσεως τῆς φυλῆς τῶν ἐν Κρήτῃ, εἰκόνα θαυμασίαν συμπληρουμένην ὑπὸ τῶν πρώτων.

Κύδων.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ κρίσις

Χθὲς καθυπεβλήθησαν εἰς τὸν Βασιλέα αἱ παραιτήσεις καὶ τῶν δύο εἰς διάστασιν μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως περιελθόντων ὑπουργῶν, τοῦ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης κ. Ράλλη καὶ τοῦ ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν κ. Ρούφου, ἰδιαιτέρως ἐκαστῇ, διότι καὶ διὰ λόγους ἰδιαιτέρους παραιτεῖται ἕκαστος τῶν συνυπουργῶν τοῦ κ. Τρικούπη. Καὶ ἡ μὲν τοῦ κ. Ρούφου ἐγένετο αὐθωρεὶ δεκτὴ· τὴν δὲ τοῦ κ. Ράλλη ἐδίστασε· ὁ Βασιλεὺς νὰ δεχθῇ, ἀλλ' ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης ὑπουργὸς ἐπιμένει καὶ ἴσως γίνῃ δεκτὴ ἡ παραίτησις του σήμερον. Οὕτω ἀνοίγεται σπουδαῖον ρήγμα εἰς τὸ κυβερνητικὸν κόμμα καὶ διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ κ. Ρούφου, ἰδίᾳ ὁμῶς διὰ τῆς ἀποστάσεως τοῦ κ. Ράλλη, ἀρχαίου συνιδρυτοῦ τοῦ πέμπτου κόμματος, δυνατοῦ δὲ σφόδρα ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, σχηματίζαντος δὲ σχετικῶς ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε πολιτείας του καλλίστην μὲν καὶ ἀνεπλήρητον ὑπόληψιν περὶ τοῦ ἀτόμου του, καλὴν δὲ καὶ διακεκριμένην καὶ ὡς πολιτευομένου. Ἡ ἀποχώρησις τῶν δύο ὑπουργῶν τονίζει πλέον διὰ πραγμάτων σαφῶν τὴν κυριαρχικὴν φύσιν τοῦ κ. Τρικούπη μὴ ἀνεχομένου ἄλλην δύναμιν ἐν τῇ κυβερνήσει, πλὴν τῆς ἰδικῆς του· ἦτο δὲ δύναμις, πράγματι ἡ τοῦ κ. Ράλλη, τὴν ὁποίαν προσεπάθουν προσφέροντες θυμίαμα εἰς τὸν ἀρχηγόν του νὰ πελεκήσουν καὶ νὰ γλύψουν οἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῶν ἐσωτερικῶν τμηματάρχαι ἀνώτεροι καὶ κατώτεροι.

Ἡ δημοτικὴ ὑποψηφιότης τοῦ κ. Μεῶ ἦτο ἐν πείραμα πρὸς ἐλάττωσιν τῆς ἐπιρροῆς τοῦ κ. Ράλλη· αἱ δὲ ἐγκύκλιοι αὐτοῦ πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς ὅπως φανῶσιν αὐστηραί ἀπέναντι πάσης παρεμβάσεως ἢ παρανομίας τῶν διοικητικῶν ἢ στρατιωτικῶν ἀρχῶν ἦσαν ἡ εὐγενὴς ἀπάντησις τοῦ κ. Ράλλη πρὸς τὸ πείραμα ἐκεῖνο. Ὁ νεαρὸς καὶ ὁλος θέρμῃ ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἀπεγοητευθῇ καὶ ἀπέναντι τῆς δουλικῆς τακτικῆς τῶν ἀθλίων παραδόσεων ἃς διετήρησεν ἡ κυβέρνησις ἐν τῇ διοικήσει.

Διάδοχος τοῦ κ. Ράλλη ἀναφέρεται πάντοτε ὁ ἐκ τῶν εὐνοουμένων τοῦ κ. Τρικούπη βουλευτὴς Μεγαρίδος κ. Δραγούμης, διάδοχος δὲ τοῦ κ. Ρούφου ταύτην τὴν στιγμὴν διαδίδεται ὁ γέρο Καλλιφρονᾶς, βουλευτὴς Ἀττικῆς.

Πολλοὶ τῶν ἀποτυχόντων ὑποψηφίων δημοτικῶν συμβούλων τῆς πρωτεύουσας συνελθόντες χθὲς εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Παρισσοῦ ἀπεφάσισαν νὰ συντάξωσι ἐνστάσεις ἐναντίον τῆς ἐκλογῆς εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν, αὕτη δὲ θέλει ἀποφασίσαι περὶ τοῦ κύρους ἢ μὴ τῆς γενομένης ἐκλογῆς.

Φαίνεται ὅτι εἰς τὸ τμήμα τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἔγιναν παρὰ φύσιν ἀσέλγαι μεταξὺ τῶν καλπῶν. Τῆς μιᾶς κάλπης τὸ λευκὸν σακκίδιον εὐρέθη εἰς τὸ διαχώρισμα τοῦ ὄχι, τὸ δὲ μαῦρον εἰς τὸ διαχώρισμα τοῦ ὄχι. Ἄλλης κάλπης εὐρέθησαν καὶ τὰ δύο σακκίδια λευκά· τῆς δὲ γειτόνισσας τῆς κάλπης καὶ τὰ δύο σακκίδια μαῦρα. Ἐγένοντο αἱ δὲ

οὗσαι καταγγελίαι ὑπὸ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Διοικητικῆς ἀρχῆς.

Ἀφίκετο ἐκ Βραβίας ν' ἀπολαύσῃ τὰς γλυκάς του Ἀθήνας ὁ φέρων αὐτὰς πάντοτε ἐν τῇ καρδίᾳ του Σοφ. Πετσάλης, ἀδελφὸς τοῦ ἀγαπητοῦ τμηματάρχου ἐν τῷ ὑπουργείῳ τῆς Δικαιοσύνης ὀνομαστοῦ Τέλιου. Ὁ κ. Σοφοκλῆς διὰ τῆς φιλοπατρίας καὶ τοῦ συμπαθητικωτάτου χαρακτῆρός του προσεῖλκυσε τὴν ἀγάπην τῆς ἐκεῖ ἐλληνικῆς κοινότητος, μετὰ τῆς ὁποίας συνειργάσθη ὑπὲρ παντός ἐλληνικοῦ, πρῶτος τὴν φωνήν, τὸ αἶσθημα καὶ τὴν ἐλευθεριότητα.

Ποῖος δὲν θὰ ταραχθῇ, τίνος ἡ καρδίᾳ δὲν θὰ συγκινηθῇ ἐπὶ τῇ εἰδήσει ὅτι ἡ νεαρωτάτη καὶ περικαλλὴς σύζυγος τοῦ ἀντισυνταγματάρχου κ. Γ. Μαυρομιχάλη *Ἑλένη*, τὸ γένος Ρώμα, ἀπέθανε; Ποῖος δὲν θὰ τὴν κλαύσῃ, ἀρκεῖ νὰ τὴν ἐγνώρισε, ἢ νὰ τὴν εἶδε ποῦ, ἢ νὰ ἤκουσε περὶ αὐτῆς; Ἄθρᾶ, μαστιχοπλασμένη, καὶ ὡς ἂν ὅλα τὰ ἄνθη τῆς εὐώδους πατρίδος τῆς εἶχον συνεργασθῇ διὰ νὰ τὴν διαπλάσῃσι τοιαύτην, διέχυνεν ἄλλοι ἐν Ἀθήναις ἡ κόρη τῆς Ζακύνθου τὴν παρθενικὴν αὐγὴν τῆς, βασίλισσα τῶν ἐσπερίδων καὶ τῶν περιπάτων μας, μέχρις ὅτου νόμφη ἐπίζηλος ἐστηρίχθη ἐπὶ τοῦ βραχίονος ἀξίου συζύγου, τοῦ ζωηροτέρου παρ' ἡμῖν προτύπου τοῦ ἀνδρικοῦ ἱπποτικοῦ κάλλους. Καὶ τώρα νεόνυμφος, καὶ πρὶν εἰσέτι ἀποβάλλῃ τῆς παρθενίας τὴν ἄρρητον δρόσον, ἄλλου φοβεροῦ νυμφίου αἱ ἀγκάλαι τὴν καταντῶσι. Ποῖος δὲν θὰ τὴν κλαύσῃ;

Ἀπέθανεν ἐν Μεσολογγίῳ ἐν φαιδρῷ καὶ ἀγαθῷ γήρατι ἡ **Δημητροῦλα Νεανιάρρα**, ἀνήκουσα εἰς τὰς γυναῖκας ἐκεῖνας τῆς πολιορκίας καὶ τῆς ἐξόδου τοῦ Μεσολογγίου, τῶν ὁποίων εἶνε δόξα ἡ ἱστορία, ποίημα ἡ ζωὴ καὶ ἡ μεταξὺ ἡμῶν συμβίωσις ἀναχρονισμὸς ἐκλείπων ὁσημέραι.

Ἐξεδόθη καὶ τὸ 6^{ον} φυλλάδιον τοῦ ἐν Πειραιεὶ ἐκδιδομένου ὠραίου περιοδικοῦ *Ἀπόλλων*, χαριτωμένον τὴν ὕλην καὶ τὸ ἐξωτερικὸν ὑπὸ τοῦ συμπαθητικωτάτου εἰς ὅλην τὴν νεολαίαν ἀτυχοῦς νέου Σακελλαροπούλου.

Σήμερον ἔκτακτος πανηγυρικὴ παράστασις ἐν τῷ Ἀπόλλωνι πρὸς τιμὴν τοῦ Δημάρχου Δ. Σούτσου. Τὸ πρόγραμμα εἶνε ποικίλον. Δύο κωμωδία· παρασταθῆσονται, θὰ ἀναγελθῇ ὑπὸ τοῦ ἡθοποιῦ κ. Κοτοπούλη ὁ *Πατριάρχης* τοῦ Βαλαωρίτου, καὶ ὁ κ. καὶ ἡ κ. Τασσόγλου θὰ τραγουδήσουν τὴν γνωστὴν διωδὴν ἐκ τοῦ *Ἰσοψηφίου* τοῦ Ξήδα. Τὸ θέατρον θὰ εἶνε κεκοσμημένον διὰ σημαίων, ἐκτάκτου φωτισμοῦ καὶ βεγγαλικῶν.

Ἐν τῷ Παραδείτῳ ὁ *Πολιτικὸς θάνατος* τὸ ἄριστον ἔργον τοῦ Γεωμεττή, πρῶτην φοράν διδασκόμενον.

Η ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΕΠΙ ΤΩΝ ΟΙΝΟΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

Ὅτε ἐφημίζοντο ὑπὸ τῆς Βουλῆς τὰ φορολογικὰ νομολογικὰ νομοσχέδια ἐπὶ τῶν οἶνοπνευμάτων καὶ τοῦ καπνοῦ, πολλὰ ἐρρέθησαν περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἐφαρμογῆς αὐτῶν, διότι ὁ κατάλληλος τῆς ἐφαρμογῆς φορολογικοῦ τίνος νο-